

”Det där magiska ljuset som P. S. Krøyer och hans konstnärskolleger upptäckte här i Hornbæk i slutet på 1800-talet, är verkligen speciellt ...”

sfär”. Det lyckas de ofta med, danskarna. Jag hann annars bli en fena på danska språkets kringelikrokar under den här tiden, och kan fortfarande utan att blinka säga tre och halvfems om någon frågar mig vad 93 heter på det där språket på andra sidan sundet.

Det är inget som behövs i dag, har jag märkt under mina senaste resor runt Nordsjälland. Här kan alla danskar snabbt översätta till både 93 och till exempel 64 (före och tres).

Måste betyda att det är full fart på den svenska turismen här med andra ord.

Ja, som ni redan har förstätt har den danska rivieran, eller Nordsjällands kust, alltid legat mig varmt om hjärtat. Den erbjuder 23 mil av mjuka äventyr, vindlande smala landsvägar som snirklar sig fram mellan stränder med finkornig mjölkvit sand och skogsdungar med både stolta bokar och vridna tallar.

Vill man prata ren geografi kan man säga att den sträcker sig från Helsingör vid

Öresund till Sejeröbukten i väster. Utmed hela kusten löper Strandvejen och att cykla här i lugnt tempo är ljuvligt. Mellan Hundested och Rörvig går färjan med 25 avgångar om dagen under högsäsongen – det tar bara en halvtimme och under tiden njuter man av de vackra vyerna. Från juni till september lever traktens kaféer, bagerier, gårdsbutiker och badhotell i de små fina fiskelägena verkligen upp. Numera är det sommarvärdar snarare än fiske som försörjer de bosatta här.

Många Köpenhamnsbor flyttar också upp hit till sina feriestugor så fort vädret tillåter. Det tar inte mer än en timme att ta sig mellan Köpenhamn och Tisvildeleje, en av de bästa badorterna, så det går lätt att pendla till jobbet i huvudstaden.

Några av mina personliga favoriter är sanddynerna i Liseleje och Trolleskov, Trollskogen, utanför Tisvildeleje. De gamla krokiga träden bildar med fantasins hjälp figurer som verkar hämtade från de bästa sagoböckerna.

FORTSÄTTNING PÅ SID 68 →

En upplevelse behöver inte vara märkvärdig för att stanna i minnet.

En av mina absolut bästa är från hamnen i Gilleleje. Doften av tjära och tång. Att se de ljusblå små ekorna guppa av vågorna som glider in. Det pärlande bruset på tungan från den goda Hofen som jag just har tagit en klunk av direkt från flaskan.

Höra frasandet från grillen där fiskarna som ska serveras handfast roteras av kocken. Känslan av att vara nöjd med mitt eget val – en klassisk dansk räkmacka där skaldjuret svämmar över och majonnäsen är mer än rikligt tilltagen.

I sådana stunder rinner all stress bort och inget ont i världen kan komma åt en. Det är bara jag, ett kargt gråtonat träbord, doften av hav och det lilla goda hygget som är så danskt – en enkel måltid och en bajer.

Ja, och så alla de andra längs långbordet – lokalbor och turister som hugger in på rökta fiskar, dricker öl och pratar om segelbåtar eller någon dansk ministers konstiga beteende. Här går det att slå sig i slang med grannen eller bara låta solglasögonen ha den där effekten som gör att människor låter en vara i fred.

Under uppväxten i Helsingborg var Danmark mitt andra hem – eller snarare tillflyktsort när jag behövde lugn och sinnesfrid. Hit, till

Gilleleje, kom jag oftast på två hjul – för det billigaste och bästa sättet att ta sig runt på Danmarks riviera är med cykel. Alltid blev det en paus i hamnen i Gilleleje med en Carlsberg Hof och en cigarett – det här var ju på den gamla ohälsosamma tiden.

Jag jobbade tolvtimmarspass i kiosken ombord på färjorna mellan Helsingborg och Helsingör på loven under gymnasietiden, och passade ofta på att stanna kvar i Danmark när jobbet var slut. Skönt att känna sig omgärdad av den danska kravlösheten och de där skratten som är mer uppslupna och högljudda än de svenska.

Det danska ordet ”hygge” är inte helt lätt att översätta, men närmast till hands ligger nog ändå ”att skapa en varm atmo-

Hamnen i Gilleleje.

Tisvildeleje Strandhotel.

Lasse Kristensen, ägare av Egerværk möbler.

Egerværk

Hamnen i Hundested.

